

اکولوژی و اثرات متقابل زیست محیطی در آبزی پروری

شناسایی، و معرفی جنس *Chondrilla* برای اولین بار در خلیج فارس و کشف گونه جدید 2015 در منطقه جزر و مدي سواحل صخره ای منطقه رostای اولی جنوبی استان *Chondrilla PG.A* بوشهر بر اساس مطالعات مورفولوژیکی و ژنتیکی (CO1)

آرام روشن^{*}، محمد باقر نبوی^۲، محمدعلی سالاری علی آبادی^۳، احمد سواری^۴، حسین ذوالقرنین^۵

۱- دانشجوی دکتری رشته زیست شناسی جانوران دریا- دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، پست

الکترونیکی: Aram.roshan23@yahoo.com

۲- دانشیار گروه زیست شناسی دریا-دانشکده علوم دریایی و اقیانوسی- دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، پست

الکترونیکی: nabavishiba@yahoo.com

۳- استادیار گروه زیست شناسی دریا-دانشکده علوم دریایی و اقیانوسی- دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، پست

الکترونیکی: salari1346@yahoo.com

۴- استاد گروه زیست شناسی دریا-دانشکده علوم دریایی و اقیانوسی- دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، پست

الکترونیکی: savari53@yahoo.com

۵- دانشیار گروه زیست شناسی دریا-دانشکده علوم دریایی و اقیانوسی- دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، پست

الکترونیکی: zolgharaein@kmsu.ac.ir

*نویسنده مسئول: آرام روشن، خوزستان، خرمشهر، دانشگاه علوم و فنون دریایی شماره تماس: ۰۹۱۶۰۶۸۹۹۱۸

واژه‌های کلیدی: کندریلا، پوریفرا CO1، آنالیز مولکولی، طبقه بندی سنتی

مقدمه

شاخه اسفنجها یا منفذداران، شاخه‌ای از موجودات عجیب و غریب را در بر می‌گیرد که تا نیمه اول قرن نوزدهم در شاخه جانوری قرار نگرفته بودند، آنها ابتدایی ترین جانوران پر سلولی تحت عنوان متازوآ هستند که از ۵۸۰ میلیون سال پیش تاکنون زیست داشته‌اند. سوابق و پیشینه تحقیق بیانگر این موضوع است که با وجود تنوع زیاد اسفنجها در خلیج فارس، به دلیل شرایط خاص منطقه‌ای، تاکنون هیچ مطالعه‌ای در خصوص مباحث مورفولوژیکی و سیتماتیک مولکولی و بارکدینگ بر روی اسفنجهای بسترهاي صخره‌ای سواحل شمالی خلیج فارس انجام نشده است. در سالهای اخیر مطالعاتی بر روی اسفنجهای خلیج فارس، به ویژه در منطقه جزر و مدي صورت گرفته است: صادقی و همکاران (۲۰۰۸) که هفت گونه Callyspongia clavata, C. vasselli, Hyrtios erectus, Haliclona sp., Leucetta sp., Ircinia echinata, Dysidea cinerea Agelas sp., Ircinia sp., Dysidea cinerea sp., Niphates sp., Haliclona sp., Ircinia sp., Niphates sp. را در جزیره هنگام گزارش نمودند. خوشخو و همکاران (2012) نیز چهار گونه Haliclonidae در شمال غرب خلیج فارس بررسی نموده اند. مقصود لو و همکاران (1392) میزان توده زنده و تولید را در اسفنجهای خانواده Callyspongia C. vasselli; Callyspongia sp.; Haliclona tuberosa; Ircinia echinata; Hyrtios erectus; Spongia arabica; گونه Gellioides carnosa; Leucetta sp. clavata; Terpios viridis; Dysidea cinerea؛ لارک و

خليج ناييتد گزارش نمودند. همچنين، عيسى پور و همکاران (2013) هفت گونه *Haliclona rosea*, *Cliona*, *Amphimedon viridis* از منطقه fallax, *Haliclona cinerea*, *Siphonochalina* sp., *callyspongia* sp.2, *callyspongia*, *dioryssa* جزيره هنگام مورد بررسی قرار دادند. در مطالعه حاضر، جنس *Chondrilla* از منطقه زیر جزر و مدار سواحل صخره ای خليج فارس در منطقه اولی جنوبی استان بوشهر برای اولین بار شناسایی و معرفی گردید که از اين جنس ۱ گونه جدید کشف، شناسایی و ثبت گردید.

روش

در این مطالعه اس芬ج های دریایی جنس کندریلا از منطقه زیر جزر و مدی ساحل اولی جنوبی برای هدف بدست آوردن اطلاعات بهبودی درباره اسفنجهای سواحل ایرانی از خلیج فارس و کشف منابع شیمیایی و بیولوژی و همچنین مسائل مربوط به اکولوژی و مدیریت بهتر حفاظت جمع آوری گردیدند. روستای اولی از توابع شهرستان دیر حد فاصل کنگان - دیر استان بوشهر قرار گرفته است. نمونه های اس芬ج مورد مطالعه با انجام عملیات غواصی از مناطق زیر جزر و مدی E 135° 54' 923" N, 51° 49' 27" در عمق ۸ متری در آبان ماه ۱۳۹۳ جمع آوری گردید. پس از انتقال نمونه ها از محل نمونه برداری و ثبت خصوصیات مریستمیک، بخشی از هر نمونه به اتابول ۷۰٪ درصد جهت انجام آنالیزهای مولکولی و بخشی دیگر از نمونه جهت انجام آنالیزهای موروفولوژیک به اتابول ۳۰٪ منتقل گردید. تهیه اسپیکول بر اساس روش (Hooper 2000) انجام شد که برای این منظور قطعات کوچک اس芬ج را در لوله های سانتریفیوژ قرار داده و مقداری مایع سفید کننده تجاری (هیپو کلریت سدیم) به آنها اضافه گردید. سپس قطرهای اسپیکول هایی که با اسید هیپو کلریک پاکسازی شدند با استفاده از میکروسکوپ نوری Olympus اندازه گیری شدند. برای انجام اینکار از نرم افزار Digimizer قطر عدد از اسپیکولهای نوع oxyasters و ۲۵ عدد از نوع oxyasters اندازه گیری و میانگین آنها محاسبه گردید. در گونه مورد مطالعه هر دو نوع اسپیکول وجود دارند. سپس عکس برداری از نمونه ها با استفاده از دوربین Dino-Eye مدل AM4023X قابل اتصال به کامپیوتر انجام گردید. برای استخراج زنوم DNA از روش بهبود یافته Meixner CTAB و همکاران (۲۰۰۷) استفاده گردید. روشهای تحلیل داده های مولکولی: توالیهای ژن CO1 به طور چشمی تصحیح و با کمک نرم افزار مگا الین گردیدند. سپس آنالیزهای حداکثر پارسیمنوی (Maximum Parsimony) و حداکثر احتمال (Maximum Likelihood) توسط نرم افزار PAUP 4.0b10, Mega6, PAUP انجام شد. تعیین مدلها و پارامترهای حداکثر احتمال به وسیله آزمون مرتبه ای نسبت احتمالات، و با کمک نرم افزار مدل تست (Model test) انجام گردید. برای آزمایش قابلیت اطمینان یا آزمون تأییدی گره ها ازبوت استراپ با ۵۰۰ و ۱۰۰۰ بار تکرار به ترتیب در آنالیز حداکثر احتمال و حداکثر پارسیمنوی استفاده شد. از ۶۰۰ نوکلئوتید ژن CO1 تعیین توالی شده در ۴ نمونه با احتساب توالیهای دیگر گونه های جنس کندریلا که برگرفته از سایت NCBI می باشد، در آنالیز مولکولی، هیچ فاصله ژنتیکی بین ۴ نمونه مورد مطالعه مشاهده نشد. با توجه به درخت فیلوجنتیکی، گونه Chondrilla PG A. 2015 با وجود دو تغییر جابجایی نوکلئوتیدی از گونه C. australiensis متفاوت می باشد. در این مطالعه ۴ نمونه کندریلا در منطقه یافت شد که مورد بررسی موروفولوژیک و توالی یابی قرار گرفتند. اما با توجه به آنالیزهای مولکولی هر ۴ نمونه در واقع یک گونه بودند که به عنوان یک گونه جدید به نام Chondrilla PG A. 2015 (ثبت شده در سایت NCBI با Accession number LC101796) معرفی شد. از نظر نوع اسپیکول نمونه ها دارای هر دو نوع میکرو اسپیکول از نوع Oxyasters و Oxyasters میانگین قطر 102.498 میکرومتر و میانگین 44.840 میکرومتر

بحث و نتیجه‌گیری

Condrella nucula CO1 ۹۹٪ مشابه گونه *Chondrilla PG.A 2015* بر اساس توالیهای ارائه شده در سایت NCBI از نظر تشابه توالی می‌باشد که این گونه به میزان فراوان در اقیانوس اطلس جنوب غربی، دریای Caribbean، دریای مدیترانه، فرانسه، دریای آدریاتیک، دریای Ligarian و تمامی آبهای استرالیا توزیع شده است، اسپیکولهای آنها از نوع oxysphaerasters که ۲۵ تا ۳۰ میکرومتر قطر دارند. همچنین گونه *Chondrilla australiensis* به گونه *Chondrilla PG.A 2015* از نظر تشابه توالی نیز ۹۹٪ مشابه است. تاکنون هیچ مطالعه‌ای بر روی گونه‌های جنس کندریلا در آبهای خلیج فارس انجام نگرفته است.

فهرست منابع

- درخشش، ن؛ سواری، ا؛ دوست شناس، ب؛ دهقان مدیسه، س؛ دورقی، ع. . ۱۳۹۲ بررسی میزان توده زنده و تولید در اسفنج‌های دریایی خانوode Haliclonidae در مناطق احداث سازه‌های مصنوعی واقع در شمال غربی خلیج فارس. نشریه اقیانوس شناسی، سال چهارم، شماره ۱۴.
- Eisapori, S.; Safaeian, Sh., (2013). Identification of sponges of inter tidal zone in North of Hengam Island, Persian Gulf. Int. J. Mar. Sci. Eng., 3 (3), 145-148.
- Hooper, J.N.A., 2000. Sponguide: Guide to Sponge Collection and Identification. Queensland Museum, 285 pp.
- Khoshkhoo, Z.; Nazemi, M.; Motalebi, A.; Mahdabi, M.; Ardalan, A.A.; Matin, R.H., 2012. First Record of Siliceous and Calcareous Sponges from Larak Island, Persian Gulf-Iran. Middle-East Journal of Scientific Research, 11(7): 887-893.
- Sadeghi, P.; Savari, A.; Yavari, V.; Devin, M.L., 2008. First record of sponge distribution in the Persian Gulf (Hengam Island, Iran). Pakistanish Journal of Biological Science, 11(21): 2521-4.
- Safaeian, S.; Hosseini, H.; Farmohamadi, S.; P.; Mohtarami, A.; Abaspour asadolah, Nejatkhah, A., (2009). First Study of Marine Sponge Species of Nay Band Bay & Bustaneh, Persian Gulf, Iran. Iran Journal of marine Sciences and technology research, 75-90.